

17 April 2005 -- **En verklig vän till Jesus**

Johannesevangeliet 20:1-5

*1*Tidigt den första veckodagen, medan det ännu var mörkt, kom Maria från Magdala ut till graven och fick se att stenen var borttagen från den. ²Hon sprang därifrån och kom till Simon Petrus och den andre lärjungen, den som Jesus älskade, och sade till dem: "De har tagit bort Herren från graven, och vi vet inte var de har lagt honom."

³Då begav sig Petrus och den andre lärjungen ut till graven. ⁴De sprang båda på samma gång, men den andre lärjungen sprang fortare än Petrus och kom först fram till graven. ⁵Han lutade sig in och såg linnebindlarna ligga därâ€¦.

En till synes bruten människas kropp placerades i graven utanför Jerusalem på Långfredagen. Från denna grav i Påskdagens uppstod en segerrik frälsare â€“ härlig och triumferande. Pga. denne Frälsare kommer alla som tror på honom också att uppstå triumferande från graven. *Nu har Kristus uppstått från de döda som förstlingen av de insomnadeâ€¦* Det som sås förgängligt (in i graven vid ens död) uppstår oförgängligt. Det som sås i vanära uppstår i härlighet. Det som sås i svaghet uppstår i kraft (1 Kor 15:20-44).

En av de gamla Påksymbolerna är fjärilen. Fjärilslarven, en pälsbetäckt mask, spinner en kokong, går in i den och, så vitt man kan se, är död. Men efter en tid kommer en härlig fjäril ut ur kokongen. Fjärilen är levande och mycket härligare än den pälsbetäckta masken som hade gått in i kokongen. På samma sätt var det den första Påsken. På samma sätt kommer det att hända på dagen när Jesus kallar oss från våra gravar.

Idag har vi tillfället att bli bättre bekanta med en av Jesu lärjungar som spelade en framstående roll på Långfredagen och Påskdagen och sedan blev en ledare i den nytestamentliga kyrkan. Idag kommer vi att ta en närmare titt på Aposteln Johannes, **en verklig vän till Jesus** och en människa som ger oss ett positivt exempel på kristen kärlek och hängivenhet som motiveras av en påsktro.

Johannes, Zebedeus son, Jakobs bror, Petrus och Andreas fiskepartner, var en av de första fyra som kallades att bli Jesu efterföljare. Jesus hade

rekryterat dem direkt från deras båt efter det att Jesus hade väckt deras uppmärksamhet genom den mirakulösa fiskfångsten. Dessa fiskare hade fångat en så stor mängd fisk att de fyllde de två båtarna, så att de var nära att sjunka. *Frukta inte*, hade Jesus sagt; *härefter skall du fånga människor* (Luk 5:10).

Johannes hade rest omkring med Jesus tre år. Han var i huset när Jesus botade Petrus svärmor. Han hade varit ögonvittne när Jesus uppväckte Jairus dotter och Lasarus från döden och när Jesus gjorde oräkneliga andra under. Dessutom var Johannes en av de tre som Jesus tog upp på förklaringsberget för att se en skymt av hur Jesus verkligen ser ut – en skymt av härligheten som Jesus lämnade kvar för att bo ibland oss en stund.

Johannes var en trofast efterföljare av Jesus. Han och Petrus hade skickats före på Skärtorsdagen för att hitta det övre rummet och förbereda den sista måltiden. Jesus visste att han kunde lita på Johannes att sluta jobbet. Det var Johannes som vilade närmast Jesus under denna sista måltid. Johannes var den ende lärjungen som gick in i översteprästens palats för att stanna nära Jesus när han åtalades. Så vitt vi vet var Johannes den ende lärjungen som gick till Golgata och stod vid korset. *Kvinna, se din son! Se din mor*. Jesus bad att Johannes, hans verkliga vän, skulle ta hand om Maria. Jesus var säker på att han kunde lita på Johannes att utföra jobbet.

Då kom påskmorgon. Man visste att det skulle vara på detta sätt. Johannes var den förste av de alla lärjungarna att besöka den tomma graven, den förste att se de tomma, men ostörda begravningskläderna. Jesus hade uppstått såsom han hade sagt att han skulle göra! Johannes var i övre rummet på kvällen när *Jesus kom och stod mitt ibland dem och sa: "Frid vare med er! Som Fadern har sänt mig sänder jag er"* (Jo 20:19-21).

Johannes följde Jesu instruktioner också i detta avseende. Man kunde lita på Johannes att sluta jobbet. Från pingstdagen och framåt var han ett mäktigt vittne till sanningen att Jesus uppstod från de döda. Vi ser honom och Petrus, till exempel, när de stod inför det judiska stora rådet

“ deras liv står på spel ” och bar vittnesbördet: *Honom (Jesus Kristus) korsfäste ni, men Gud har uppväckt honom från de döda*!. *Hos ingen annan finns frälsningen. Inte heller finns det under himlen något annat namn, som givits åt människor, genom vilket vi blir frälsta*!. *Vi för vår del kan inte tiga med vad vi har sett och hört*" (Apg 4:10-20).

Aposteln Johannes står fram i Bibeln som **en verklig vän till Jesus**, en vän som trofast stod vid Jesus, en vän som gav upp allt och följde honom. Av de alla människorna som Bibeln beskriver i detalj, är Johannes troligen den som har "det mest fläckfritt förflutet." Det betyder inte att Johannes var utan sina syndiga brister emellertid.

Johannes och hans bror Jakob hade öknamnet Boanerges som betyder Åskans söner. Detta öknamn menades inte som en komplimang. I stället var det en inblick i deras temperament. De var impulsiva, fräcka och arroganta. Medan de brann med nit för Jesu rike, var de ganska intoleranta av människor som hade svagare tro eller mindre andligt förstånd än de. En gång bad de att en hel stad skulle förstöras eftersom den vägrade att visa Jesus gästfrihet. En annan gång träffade Åskans söner en människa som drev bort demoner i Jesu namn. Som bäst vi kan bestämma, var mannen uppriktig och hade haft någon framgång “ även om han gjorde något som han inte hade bemyndigande från Jesus att göra. Johannes hade inte erbjudit sig att undervisa mannen; han hade inte förslagit att mannen skulle komma till Jesus och lär sig om det rätta bruket av den övernaturliga makten. Johannes hade helt enkelt försökt hindra honom eftersom han inte var en av de tolv lärjungarna. Jesus tillrättavisade Johannes och valde en mycket tålmodigare metod att angripa situationen. Jesus sa: *Den som inte är mot oss är för oss. Den som räcker er en bägare vatten att dricka därför att ni tillhör Kristus* “ *amen säger jag er: Han skall inte gå miste om sin lön* (Mk 9:40-41). Förstod ni det? Jesus vill säga: Mitt rike är inte en privat klubb "Endast för Medlemmar." Mitt rike når ut med kärlek och tålmod till människor som är utanför. När någon visar vänlighet i mitt namn även om det inte är precis som jag skulle ha gjort det och han gör det pga. tro på och kärlek för mig, anser jag det som något Gudbehagligt. En sådan människa behöver uppmuntran och utbildning. Johannes behövde lära

sig mycket om den Gode herdens hjärta som bekymrar sig för varje förlorad eller lidande får och glädjas sig över varje syndare som omvänder sig.

Vi kommer kanske ihåg bäst tiden när Johannes och hans bror kom fram till Jesus med en skymflig begäran. *Låt den ene av oss få sitta på din högra sida i din härlighet och den andre på din vänstra* (Mk 10:37). Vilken syndig arrogans och stolthet var det inte! "Herre, ge oss de två bästa stolarna i Himlen." Johannes behövde lära sig hur Gud mäter storhet. *Den som vill vara störst bland er skall vara de andras tjänare, och den som vill vara främst bland er skall vara allas slav. Ty Människosonen har inte kommit för att bli betjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många* (43-45), svarade Jesus.

Johannes var **en verklig vän till Jesus**, men det fanns läxor som han behövde lära sig. Dessutom behövde han Frälsarens död som betalning också för sina synder.

Jag hoppas att alla av oss är här idag eftersom vi också är Jesu verkliga vänner. Gud har lett oss att se att på korset betalade Jesus vår syndaskuld till fullo. Han utlämnades till döden för mina synders skull och uppväcktes för att jag kan vara säker på att jag har förklarats rättfärdig i Guds ögon. Gud har gett oss tron som tittar på den tomma graven och vet att den är bevis på att vi också kommer att uppstå ur graven till evigt liv i Himlen. Jag hoppas att vi alla är här idag för att glädja oss och njuta av segern som Jesus vann och ger oss endast av nåd.

Jag är säker på att vi också har några av Johannes dåliga karaktärsdrag. Jag vet för mig själv att jag måste kämpa mot frestelsen att känna en viss arrogans och självrättfärdighet över allt som jag gör för Jesus. Hand i hand med min arrogans och självrättfärdighet går en viss intolerans mot dessa "båda svaga församlingsmedlemmar och människor utanför kyrkan" som inte verkar bry sig om Herren och hans kyrka som de bör.

Liksom Johannes behöver jag lära mig att ha ett älskande hjärta, ett hjärta som verkligen bryr sig om alla dessa som den Gode herden vill ha i sin hjord. Jag behöver Kristi förlåtelse för min stolthet, arrogans och

heligare-än-du attityd. Jag behöver hans kärlek för att motivera mig och tjäna som ett exempel för mig.

Fastän han var **en verklig vän till Jesus**, hade Aposteln Johannes mycket att lära sig. Pga. Guds nåd, lärde han och blev ett mäktigt vittne till återuppståndelsen.

I veckorna efter Påsk uppenbarade Jesus sig för sina lärjungar många gånger. En gång gick Johannes och sex andra ut och fiskade. Den natten fick de ingenting. Tidigt på morgonen var de beredda att sluta när en främling ropade ut till dem från stranden: *Kasta ut nätet på högra sidan om båten, så skall ni få.* När lärjungarna gjorde det, orkade de inte dra upp nätet för de alla fiskarna. Johannes var först att dra den rätta slutsatsen. Han vände sig till Petrus och sa: *Det är Herren.* Då upprepade Jesus sina instruktioner till Petrus och de andra: *För mina lamm på bete. Var en herde för mina får.*

Johannes använde resten av sitt liv för att föra Jesu lamm och får på bete och bära vittnesbörd till återuppståndelsen. Johannes skrev fem böcker i det nya testamentet att berätta för oss sanningen att Jesus dog för våra synder och sedan uppstod i seger ur graven. Den femte av dessa böcker är Bibelns sista bok, *Johannes uppenbarelse*. Denna bok ger oss många detaljer om världens ände och dagen när Jesus kommer tillbaka för att uppstå de döda och föra de troende in i Himlen. Den beskriver Himlen i stor detalj och uppmuntrar oss att fokusera vår blick mot detta mål. Många människor blir frustrerade eller förvirrade när de läser Uppenbarelseboken, vanligen eftersom de blir kört fast därför att de försöker förklara specifika detaljer och hitta specifika uppfyllelser i vår dags rubriker och nyhetsrapporter. Men Uppenbarelsebokens betydelse är inte i detaljerna. Dess kärnpunkt " dess budskap " är: Gud har allt under kontroll och allt ska hända enligt hans plan. Vid Golgata var allt under Guds kontroll, och allt hände precis som Gud har planerat för att frambringa Påskdagens seger över död. På samma sätt mitt ibland denna världs problem, har Gud kontroll över allt. Han kommer att föra sina troende " var och en av dem " säkert genom de sista dagarna, säkert genom död och graven, säkert in i deras eviga hem att bo evigt hos Herren. Johannes uppenbarelsebok bekräftar det som Jesus sa

tidigare: *Jag lever, och ni kommer att leva* (Jo 14:19) hos mig i mitt rike för evigt.

Hur kunde Johannes växa till en sådan verklig, trofast vän? Varför var han villig att riskera allt för att dela ut budskapet om vår återuppståndelse? Svaret är tydligt: Johannes var ett resultat av Guds kärlek. Ni har kanske lagt märke till att jag inte har omnämnt Johannes andra öknamn. Han känns i Bibeln som *den som Jesus älskade*. Många har dragit slutsatsen att Jesus kände särskild kärlek till Johannes därför att han var den yngste lärjungen och följaktligen den som Jesus särskilt vaktade. Bibeln säger aldrig varför Johannes hade detta öknamn. Det verkar emellertid att Johannes mer än någon annan upplevde Jesu kärleks värme. Som ett resultat blev Åskans son "den kärleksaposteln." Johannes kärlek gjorde honom villig att stå upp modigt mot de världsliga myndigheterna som hotade hans liv. Kärlek för Jesus gjorde det möjligt för honom att bevittna döden av sin bror, den förste kristne martyren, och fortsätter att bära vittnesbörd till återuppståndelsen. Kärlek ledde honom att ägna sitt hela liv åt Jesu tjänst, även om det betydde att, som en gammal människa, måste han leva i exil, skiljd från hem och familj, på ön Patmos.

Johannes skriver om Guds kärlek mer än någon annan Bibelförfattare. *Gud är kärlek*, säger han. *Vi älskar därför att han först har älskat oss* (1 Jo 4:16,19). Johannes älskade Jesus, och Johannes lärde sig att älska dessa som Jesus älskade, inklusive de förlorade, inklusive sina fiender. Kärlek är ett kännetecken som identifierar Jesu lärjungar. Det bör överraska ingen att det är Johannes som skrev ner Jesu ord: *Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra. Om ni har kärlek till varandra, skall alla förstå att ni är mina lärjungar* (Jo 13:34-35).

Vi är resultatet av Guds kärlek precis som Johannes. Pga. sin kärlek frälsade han oss. Pga. sin kärlek kallade han oss till tro. Idag prisar vi med stor glädje vår Herre Jesus som älskade oss så mycket att han dog och uppstod för att vinna vår seger. Vi ber om kärlek för Jesus vilken leder oss att förhärliga honom med våra liv. Vi ber om kärlek för dessa som Jesus älskar vilken leder oss att dela ut Guds ord med dem och att

reflektera Guds kärlek till dem genom våra ord och gärningar. På sådant sätt lever vi också som Jesu verkliga vänner.

Konkordieformeln, SD

III. Om trons rättfärdighet inför Gud, 25-27

Till artikeln om rättfärdiggörelsen hör med nödvändighet endast Guds nåd, Kristi förtjänst och tron. I evangeliets löftesord mottar vi Guds nåd genom vilken Kristi rättfärdighet tillräknas oss. På grund av Guds nåd får vi våra synders förlåtelse, försoning med Gud, barnskap och arvsrätt till det eviga livet.

Därför finns det inte någon sann, saliggörande tro hos dem som inte känner ånger och kval, utan istället har ett ont uppsåt och förblir i synden. Men en sann ånger går före, och en rätt tro finns endast där en sann bot finns.

Kärleken är också en frukt, som med nödvändighet följer på den sanna tron. För om någon inte har kärlek, är detta ett säkert tecken på att han inte är rättfärdiggjord, utan ännu är kvar i döden, eller att han förlorat trons rättfärdighet, såsom Johannes säger i 1 Joh. 3 (¹⁴Vi vet att vi har gått över från döden till livet, ty vi älskar bröderna. Den som inte älskar blir kvar i döden.) Men då Paulus säger: "Vi blir rättfärdiggjorda genom tron utan gärningar", visar han därmed, att varken den föregående ångern eller de efterföljande gärningarna hör till artikeln om trons rättfärdiggörelse. Ty goda gärningar föregår inte rättfärdiggörelsen, utan följer efter den, och personen måste först vara rättfärdig, innan han kan göra goda gärningar.